

И тъй, всемогущій Богъ е и прѣмждѣръ и всевѣдущъ.

Сичко, що ни е потрѣбно, що ни е угодно, ный го намираме на земѣж-тѣ. Земѣж-тѣ е направилъ Богъ; Де то ще каже, Богъ иж направилъ тъй, щото сичко да намираме въ неї. Кой-то ни дава нужно-то и угодно-то, Него ный наричаме *добѣръ*. Богъ ни дава добрины повече отъ сички-тѣ, слѣдов. Той е най-добръ, *всеблагъ*.

Като е всеблагъ, Богъ обича само добро-то, а мрази зло-то. А като мрази зло-то, Той не може да го струва. Който прави сѣкоги добро, а зло не прави, той са казва *свѧтъ* Нъ Богъ е бескрайно добъръ; Той е слѣдов. *прѣсвѧтъ, всесвѧтъ*.

И тъй Богъ е Духъ вѣченъ, вездѣсущъ, невидимъ, всемогущъ, прѣмждѣръ, всевѣдущъ, всеблагъ и всесвѧтъ.

Ето какво можемъ научи за Бога отъ неговы-тѣ работы, Нъ само отъ работы-тѣ ный не можемъ позна Бога толкози, колко-то трѣба; напълно познаваме Бога отъ неговы-тѣ думы, отъ негово-то *откровеніе*. Въ свое-то откровеніе Богъ ни казва, че Той е *единъ*, нъ въ три лица, че тѣзи три лица: Отецъ, Сынъ и Святый Духъ не сѫ три Бога, а единъ Богъ. И защо-то Богъ има три лица, за това Го наричаме и *Св. Троица*. Какъ може да бѫде Богъ въ три лица, това ный не можемъ да разби-